

РЕШЕНИЕ

№ 5420

гр. София, 20.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **4220** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № Т-ТД-27-95/05.04.2021г. на министъра на туризма. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуващото ѝ я намира неоснователна. След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията (ЗА), чл. 26а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП), Нотификация на Европейската комисия по схема за държавна помощ SA.59990 (2020/N) от 18.12.2020 С (2020), Нотификация на ЕК на Държавна помощ SA.59990 (2020/N) - България, чл. 9, ал. 5, във връзка с чл. 8, ал. 5 т. 3, от Наредба № Т-РД-04-1 от 22.01.2021 г. за реда за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране на загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19 (Наредбата, Обн. ДВ бр. 8 от 29.01.2021 г.), Критериите за недопустимост и методологията за оценка на проектните предложения на кандидатите от Насоките за кандидатстване по мярката за държавна помощ и въз основа на

Докладна записка № Т-93-001175/05.04.2021г. Със заповедта е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на жалбоподателя. Отказът е мотивиран с това, че след изпратено уведомление за установени нередовности, кандидатът е представил допълнително изискваното Удостоверение от Националната агенция за приходите (НАП) от което е видно, че дружеството има задължение. Посочва се в мотивите на оспорения акт, че съгласно Критерии за оценка на проектни предложения по процедурата (Приложение б) към Насоките за кандидатстване и предоставяне на безвъзмездни средства по процедурата): в случай, че след допълнителното им изискване по установения ред документите по т. 2- 19 не бъдат предоставени от кандидата или са представени, но не съгласно изискванията, проектното предложение се отхвърля.

Специалните разпоредби на ЗМДВИП уреждат различни хипотези на подпомагане, като приложима в случая е тази по чл.26а от същия закон, съгласно чиято ал.1 държавата предоставя на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, безвъзмездни средства в размер на 4 на сто от оборота им без ДДС през 2019 г., които приоритетно се използват за компенсиране на загуби, произтичащи от отказали се от ваучери клиенти, както и от удържани от доставчиците на услуги суми. Средствата се предоставят на лицата по ред, определен с горепосочената Наредба – чл.26а, ал.2 ЗМДВИП. Съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата, недопустим кандидат за подпомагане е предприятие, което има задължения по влезли в сила актове и/ или има разсрочени, отсрочени или необезпечени задължения към държавата. Аналогично изискване се съдържа в представените Насоки, утвърдени със заповед № Т-РД-14-4/01.02.2021г. на министъра на туризма (л.71-96 от делото), т.4 от раздел 6.2. Установява се от приложеното в преписката удостоверение изх. № 220202100064384/29.03.2021г. на НАП, че дружеството – жалбоподател има задължения за данъци и осигуровки, за периода декември 2020г. – февруари 2021г. Дори да се приеме, че те не са дължими на основание влезли в сила актове (според отбелязването в удостоверението, тези задължения са съобразно подадени декларации образец б), съответно не са разсрочени и/ или отсрочени, то те са дължими съгласно посочения официален удостоверителен документ. Не се установява, нито се твърди тези задължения да са обезпечени. Поради това следва да се приеме, че ответникът е доказал съществуването на необезпечени задължения към държавата. Следователно, кандидатът е недопустим съобразно приложимите правила.

Безпротиворечиви в този смисъл са указанията, сочени от жалбоподателя, предоставяни на кандидатите от администрацията. В отговор на постъпилите въпроси е разяснявано, че ако задълженията са по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения, кандидатът е допустим (л.29, 34). Във връзка с доводите на жалбоподателя следва да се отбележи и, че възникването и съществуването на публични задължения, в частност тези оп чл.162, ал.2, т.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), не винаги е обвързано с провеждане на ревизионно производство и/ или налагане на санкция с наказателно постановление. Ето защо, липсата на издадено такова, съответно – ревизионен акт, са ирелевантни за преценката за допустимост на дружеството като кандидат за подпомагане от вида на процесното. Както е отразено в случая в издаденото от НАП удостоверение, кандидатът има задължения от вида на посочените в чл.105 ДОПК, възникнали съгласно декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък и/ или задължителните осигурителни вноски. Предвид

задължението на административния орган да прилага правилата за подпомагане, не може да се приеме, че в случая е могъл по своя преценка да счете, че размерът на задълженията е незначителен и поради това да счете кандидата за допустим.

Като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е постановена в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против заповед № Т-ТД-27-95/05.04.2021г. на министъра на туризма.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: